

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

P-1207/2024-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Davoru Liščiću, u pravnoj stvari tužitelja Marinka Vlaičevića iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB: 82223140446, zastupan po punomoćniku Sanji Hajnal, odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Addiko bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupan po punomoćniku Domagoju Petrinoviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović, iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 9. lipnja 2026., u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, odvjetnika Ivana Uranjeka, u Valpovu, 15. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 4. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "Izmjena kamatne stope se smatra sastavnim dijelom ovog Ugovora, bez posebnog zaključivanja Aneksa ovom Ugovoru, a što stranke potvrđuju svojim potpisom na ovom Ugovoru. "

II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, tužitelju Marinko Vlaičević iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB 82223140446, isplatiti novčani iznos zakonskih zateznih kamata na iznos razlike preplaćenih kamata, u iznosu od 7.342,33 €, sve to u roku od 15 dana.

III. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 2. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "u iznosu od 250.000,00 CHF (slovima: dvjestopedesettisuća CHF), odnosno u protuvrijednosti od HRK po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita."

IV. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 3. točka 2. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine,

ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 250.000,00 CHF (dvjestopedesettisuća CHF)".

V. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 3. točka 4. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "u kunama obračunanim po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan dospeljeća, odnosno na dan plaćanja, ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospeljeća".

VI. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 3. točka 5. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "Kamate se obračunavaju u CHF, a naplaćuju u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja".

VII. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 5. Ugovora o kreditu, broj 5140030250-60010459179/2006, sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, od dana 09. 05. 2006. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Lidije Perić iz Osijeka, pod brojem: OU-1158/2006, dana 31. 05. 2006. godine, koji glasi: "Korisnik kredita je upoznat i prihvaća sve eventualne rizike za promjenu valutne klauzule i kamatne stope."

VIII. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, tužitelju MARINKO VLAČEVIĆ iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB 82223140446, isplatiti novčani iznos zakonskih zateznih kamata na iznos preplate po osnovi tečajne razlike, u iznosu od 6.365,87 €, sve u roku od 15 dana.

IX. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, tužitelju Marinko Vlaičević iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB 82223140446, isplatiti novčani iznos od 29.247,49 €, koji predstavlja ukupan zbroj preplate po osnovi preplaćenih kamata i preplate po osnovi tečajne razlike umanjeno za iznos priznat u konverziji, uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od dana 01. listopada 2015. g. do 31. prosinca 2022. g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koju kamatu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. g. do 31. prosinca 2023. g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. g. do isplate u visini stope određene čl. 29. ZOO i to uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

X. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, tužitelju Marinko Vlaičević iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB 82223140446, isplatiti novčani iznos od 11.505,15 €, koji predstavlja razliku u nedospjeloj glavnici, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana 01. listopada 2015. g. do 31. prosinca 2022. g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koju kamatu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. g. do 31. prosinca 2023. g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. g. do isplate u visini stope određene čl. 29. ZOO i to uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

XI. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, tužitelju Marinko Vlaičević iz Osijeka, Josipa Reihl-Kira 112, OIB 82223140446, naknaditi parnične troškove u iznosu od 4.915,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri (3) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 9. svibnja 2006. god. sklopila Ugovor o kreditu broj 5140030250-60010459179/2006, kojim ugovorom je ugovorena kamatna stopa od 4,65 % godišnje, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja. Tužitelj navodi i to da je s tuženikom sklopio i aneks ugovora o kreditu dana 19. siječnja 2016. godine kojim je izvršena konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljem dana 9. svibnja 2006. god. sklopio Ugovor o kreditu broj: 5140030250-60010459179/2006, kao i da je tužitelj s tuženikom sklopio i aneks

ugovora o kreditu dana 19. siječnja 2016. godine kojim je izvršena konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor zastare, ističe kako je tužitelj namiren provedenom konverzijom, te da tužitelj više nema pravo ništa potraživati od tuženika te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

3. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletnu priloženu dokumentaciju ovome spisu, te proveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko knjigovodstvene struke Matija Balog, te je saslušao tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u cijelosti.

5. Saslušanjem tužitelja, ovaj sud utvrđuje da je kod tuženika realizirao kredit za adaptaciju kuće, da je već bio klijent tuženika pa se tako odlučio za kredit kod istoga, da je od strane tuženika upućen kako bi trebao uzeti kredit u valuti CHF jer je to najbolji i najsigurniji kredit na tržištu, da na sadržaj ugovora o kreditu nije mogao utjecati jer je ugovor dobio već gotov odnosno sastavljen od strane tuženika na potpis a pri tome tužitelj nije upozoren na rizik sklapanja ugovora u valuti CHF niti su mu objašnjeni parametri za promjenu kamatne stope. Tužitelj nadalje iskazuje da mu je početna otplatna rata kredita bila oko 6.500,00 kn te je skočila na 11.500,00 kn, da mu je tako visoku ratu bilo teško izdržati za plaćanje pa iz toga razloga pristao na konverziju, da se ne smatra namirenim sa svojim potraživanjem prema banci time što je provedena konverzija, da je nekretnina koju je adaptirao sredstvima kredita služila isključivo za obiteljske potrebe i istu nije iznajmljivao na tržištu te i dalje živi u toj nekretnini, da u vrijeme realizacije kredita nije u svome vlasništvu imao niti obrt niti OPG niti trgovačku firmu, da je ugovor o kreditu pročitao te su mu odredbe bile relativno jasne no ne baš najjasnije.

6. Uvidom u nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Matija Balog od 5. veljače 2026., očitovanje od 24. travnja 2026., te saslušanjem vještaka na ročištu od 9. lipnja 2026., sud utvrđuje:

Uvidom u navedene dokumente predmetnog kredita tužitelja utvrdio sam da je konverzija tužiteljevog kredita provedena zakonito i računski točno, uz primjenu kamatnih stopa na EUR kredite sukladno internim odlukama banke o visini kamatnih stopa za pojedinu vrstu kredita, te da je točan iznos preplate kojega je tuženik priznao tužitelju, a sve sukladno čl. 19. c. st. 1. točka 5. ZID ZPK. Tužitelj je konverzijom oštećen za preplatu priznatu konverzijom u iznosu od 11.884,07 HRK / 1.557,12 EUR. Ista preplata je iskorištena za otplatu budućih anuiteta. Ukoliko bismo kako je to zadatkom traženo od ukupnog zbroja preplata po osnovi preplaćenih kamata i preplata po osnovi tečajne razlike oduzeli iznos priznat u konverziji ostao bi nepodmiren iznos preplata po osnovi preplata kamata i tečajne razlike u ukupnom iznosu od 29.247,49 EUR, dok bi zatezne kamate ostale nepodmirene u cijelosti, po osnovi promjena kamatnih stopa 7.342,33 EUR, a po osnovi tečajne razlike 6.365,87 EUR. Iznos nedospjele glavnice s kojim je tužitelj pristupio konverziji veći je od nedospjele glavnice prema realiziranom otplatnom planu za iznos od 86.685,55 HRK, a što primjenom fiksnog tečaja za EUR od 7,534500 iznosi 11.505,15 EUR. Zadatkom je dodatno bilo zatraženo da se vještak očituje da li su u konverziju ušle uplate tužitelja po početno

ugovorenim uvjetima ili sa povećanim kamatama i povećanim tečajem? U konverziju su ušle uplate tužitelja sa povećanim kamatama i tečajem. Također dodatno je zatraženo da se vještak očituje da li je tužitelj konverzijom oštećen u odnosu na ništetne ugovorne odredbe koje je plaćao po početnom ugovoru o kreditu vezanom uz valutu CHF ili je konverzijom oštećen samo u odnosu na korisnike koji su dizali kredite u EUR sukladno ZID ZPK? Tužitelj je konverzijom oštećen u odnosu na korisnike koji su dizali kredite u EUR.

7. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka, ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

8. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. između ostalog utvrđeno je da je tužena od 1. rujna 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditu na način da nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravu i obvezama ugovornih strana pa je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 1. rujna 2004. do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to čl. 96. i čl. 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima te da je u razdoblju od 1. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze prema ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tužena kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku da tužena promjeni ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

9. Citiranom presudom utvrđeno je i to da je tužena povrijedila kolektivne interesa i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebitim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio protivno tada važećim odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima.

10. Navedena prvostupanjska presuda potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-7129/2013-4 od dana 13. lipnja 2014. i presudom

Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine.

11. Čl. 138.a. ZPP-a propisan je obvezujući učinak te presude za sudove u postupcima koje pojedinačno pokrene potrošač.

12. Vrhovni sud Republike Hrvatske je po podnesenim revizijama na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donio odluku broj Rev 2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnome odbio revizije, te na taj način potvrdio utvrđenje Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

13. Obzirom da su označenim presudama utvrđeni ništetnim elementi koji su utjecali na promjenu prvobitnog mjesečnog anuiteta (valutna klauzula) to se učinak tog utvrđenja ogleda u činjenici da tijekom cijelog trajanja kredita nije bilo mjesta promjenama ni inicijalnog tečaja na dan isplate kredita ni inicijalne kamatne stope od 4,65 % godišnje.

14. Dužnost povrata plaćenog temeljem ništetne odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavica švicarski franak, proizlazi iz članka 323., članka 1011., članka 1015., te članka 1046. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, 29/18).

15. Prema odredbi 93/13/EEZ čl. 5. u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene, jasne i razumljive. Kao nepoštene odredbe mogu se smatrati i odredbe čiji predmet ili svrha je davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelju usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom. Nadalje se navodi kako pružatelj financijskih usluga pridržava pravo izmjene kamatne stope koju plaća potrošač ili se ona plaća njemu ili iznosa ostalih pristojbi za financijske usluge bez obavijesti u slučaju valjanog razloga pod uvjetom da se od pružatelja usluga traži da o tome obavijesti drugu ugovornu stranku ili stranke u najkraćem mogućem vremenu i da su one tada slobodne odmah raskinuti ugovor.

16. Prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povrijeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom čl. 502.b ZPP-a propisan je sadržaj tužbe iz čl. 502.a ZPP-a, dok je čl. 502. c ZPP-a propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

17. Nadalje, polazeći od toga da je dio koji se odnosi na ugovaranje valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak ništetno, jer je isto nerazumljivo, proizlazi kako tužitelju pripada pravo da mu tuženik vrati ono što je na temelju takvog ugovora, odnosno dijela ugovora u ovom slučaju primio, a što je sukladno odredbi čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 48/08, 125/11 i 78/15- dalje ZOO).

18. U konkretnom slučaju stranke su dana 19. siječnja 2016. godine zaključile aneks uz ugovor o kreditu odnosno provele konverziju ugovora o kreditu denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR.

19. U odnosu na provedenu konverziju i način izračuna konverzije kredita čl. 19.c. ZID ZPK propisuje: "(1) Konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valute odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i izračunava se na način da se:

1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita, 2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF,

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta, 4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovoga stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate,

5. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka smatra preplatom koja se:

– ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi, pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, vjerovnik i potrošač sporazumom definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, – ako iznos preplate prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, vraća potrošaču od strane vjerovnika u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije od strane potrošača,

Iznos preplate iz ove točke preračunava se u kune po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku, već njih snosi potrošač.

6. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka, namiri vjerovniku od strane potrošača sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR nastave ispunjavati od strane potrošača,

7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača,

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

– stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunata u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dopijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i

– iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka.

(2) Stavak 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na izračun obveze vraćanja primljenog nastale zbog prestanka ugovora o kreditu pri čemu se konverzija provodi na dan 30. rujna 2015. odnosno na dan prestanka ugovora o kreditu."

20. Sud smatra da je konverzija u cijelosti provedena sukladno Zakonu i izračunata sukladno Zakonu.

21. Citirani Zakon ne provodi Konverziju na način da utvrđuje ništetnom odredbu o promijeni visine kamatne stope. Stoga je sud tražio izračun na način da se kamatna

stopa kroz razdoblje otplate ne mijenja, odnosno da se primjenjuje tečaj koji je važio na dan korištenja kredita.

22. Provedenim vještačenjem po vještaku financijsko knjigovodstvene struke Matija Balog sud utvrđuje da tužitelj nije oštećen konverzijom u cijelosti.

23. Obzirom na prednje utvrđeno, sud utvrđuje kako priznatim iznosom preplate u konverziji, nije namirena razlika koja je nastala primjenom metodologije o ništetnosti odredbi o promjeni visine kamatne stope i primjeni valutne klauzule. Dodatak Ugovoru je sačinjen isključivo po uvjetima koje je odredio tuženik, a tužitelj nije imao mogućnosti nego uvjete prihvatiti ili plaćati povećanu ratu kredita.

24. Osim toga, iako su stranke zaključile Dodatak ugovoru, sud smatra da se ne radi o novacijskom ugovoru.

25. Kako je dakle uslijed ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu tužitelj po stavu ovoga suda nedvojbeno oštećen iz prednje obrazloženog, to mu pripada pravo na povrat onoga što je na temelju takvog ugovora tuženik primio, a sve sukladno odredbi članka 323. stavak 1. u svezi s člankom 1011. ZOO-a, pa je sud u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev opisan kao u izreci ove presude.

26. Sud je svojim rješenjem od 9. lipnja 2026. godine dopustio preinaku tužbe tužitelju uređenu podneskom od 6. svibnja 2026. godine obzirom da je zaključkom na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 26. studenoga 2021. godine zauzet stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem, kao što je to u ovome slučaju riječ. Osim toga, pravnim shvaćanjem zauzetim na drugoj sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2024. godine zauzet je stav da kada je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (ne prava preinaka), moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP-a), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva, pa stoga dakle potraživanje tužitelja uređenog podneskom od 6. svibnja 2026. godine evidentno nije u zastari.

27. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruga Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na pretplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

28. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

29. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

30. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.), a uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, a čine ju izdaci koje je tužitelj imao za sastav tužbe 200,00 eura (Tbr. 7. t. 1. OT-a), sastav obrazloženih podnesaka od 6. prosinca 2019., 29. rujna 2025., svaki po 200,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT-a), sastav podneska od 6.5.2026. 1.000,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT-a), zastupanje na ročištima od 2. travnja 2025. i 2. listopada 2025. svaki po 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT-a), zastupanje na ročištu od 9. lipnja 2026. 1.000,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT-a), pristup ročištu za objavu presude 500,00 eura (Tbr. 9. t. 3. OT-a), što uz PDV na odvjetničke usluge od 25% te trošak financijsko knjigovodstvenog vještačenja od 540,00 eura daje konačni iznos troška od 4.915,00 eura.

Osijek, 15. lipnja 2026.

Sudac
Davor Liščić

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom Županijskom sudu. Stranci koja nije uredno obaviještena o datumu objave presude rok za izjavljivanje žalbe teče od dana primitka presude.

Dostaviti

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30889-69d7c**

Kontrolni broj: **045b8-9182c-429f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.